

Προηγούμενη έκδοση

Μετάφραση της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματικής

Φυλακιστέ διαδοστικὴ ἀναγράφονται στον τρόπο του θανάτου του και την περίφημη φράση που είχε σε Ρωμαίο στρατιώτη: «Μὴ μου ποῖς κύκλους τίμαρται». (= Μὴν καταστρέφεις τα κύκλα γυναικεῖα σχήματά μου) και «Παρά κεφαλῆν καὶ μὴ παρὰ γράμμεν». (= Χτύπησε στο κεφάλι και όχι στο γυναικεῖο σχῆμα).

Η φιλοσοφία επιστήμη ακριβῶς εἴπεται στην Αλεξάνδρεια με τους διευθυντές της Βιβλιοθήκης, οι οποίοι διαμορφώνον τα γραμματικά, την κριτική των κειμένων και την ιστορική κριτική (σχολαστικὴ χειρουργία). Κυριότεροι γραμματικοί (= φιλόλογοι) και προϊστάμενοι της Βιβλιοθήκης είναι οι: Ζηνοδότος ο Εφέσιος, Απολλωνίος ο Ρόδιος, Ερατοσθένης ο Κυρηναῖος, Αρυσταρχὸς ο Βοδώντιος, Αρυσταρχος από τα Σαμοθράκι.

β. Φιλοσοφία

Αναπτύχθηκαν τρία φιλοσοφικά συστήματα, ο επισκουρισμός, ο σκεπτικισμός και ο στωικισμός, τα οποία καθορίζουν τα κύριες κατευθύνσεις της φιλοσοφίας στον ελληνιστικό χώρο μετά τον Αριστοτέλη. Οι ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους έχουν την ισχυρή έμφαση που δίνουν στο άτομο, μετά την κατάργηση του πολιτικού συστήματος της πόλης, τον απομικρ αυτονομία και την «φύση», «τό κατά φύσιν ζῆν ἢ ἀλογισμομένως τῇ φύσει ζῆν». Σπέρματα των φιλοσοφικών τους τάσεων βρίσκονται σε αποσπάσματα που έδωσαν πριν από το θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, όπως ο Διογένης ο Κυνικός, οι οποίες αμφισβητίζουν τους βασικούς κανόνες συμπεριφοράς και την παράδοση, κηρύσσοντας τις νέες ιδέες για την κατανόηση των φόβων και των επιθυμιών.

1. Ο επισκουρισμός

Ο επισκουρισμός, ως πύλη φιλοσοφία, δίνει ιδιαίτερη σημασία στην ψυχική γαλήνη και απαρξία έναντι της πολυπλοκότητας. Εισαγέται τις ἰδέες ο Επίκουρος (341-271 π.Χ.), γιος Αθηναίου κληρονομῶ, ο οποίος γεννήθηκε στη Σάμο. Ήρθε τους φιλοσοφικούς του κύκλους στη Μυτιλήνη, τη Λαρνακία και την Αθήνα. Η οσία με τον ἑαυτό του -που έδωσε το όνομα¹ στην επισκουρία σχολή- έγινε το κέντρο της φιλοσοφίας του σχολῆς. Από το πλούσιο έργο του διασώθηκαν τρεις επιστολές (η Πρὸς Μενωσσία, όπου δίνει περίληψη της πύλης του θεωρίας), Κύριος Λόγος (μια συλλογή 40 βασικών δογμάτων²). Αποσπάργματα (μια σειρά γνωμικῶν) και αποσπάσματα από το Περὶ φύσεως (37 βιβλία), μια συστηματική πραγματεία της φυσικής, της κοσμολογίας και της επιστημολογίας.

Πλάσιον της φιλοσοφίας του

Ο Επίκουρος υποστήριξε ότι η φιλοσοφία τότε μόνο έχει αξία, όταν βοηθάει τον άνθρωπο να κατακτήσει την ευδαιμονία. Η ευδαιμονία αυτή, θίχεται ἢ ἀνδράσκει, για να πραγματοποιηθεί τέλεια, απαιτεί μια ζωή που διέπεται από **ἀδιτάκτους** ημεῖς ἢ ἀπαλλαγὴ από τον πόνο. Μεγαλύτερη

1. Η σχολή ονομαζόταν «Κύριος», και οι επισκουριστές ήταν γνωστοί και με το όνομα «οἱ διὰ τὴν αἰσθησιν» ἢ «οἱ διὰ τὴν αἰσθησιν».
2. Βασικός λόγος ήταν «ὁ λόγος φιλικός». (= ὅπως ὁ πρὸς Μενωσσία, αὐτογραφία, παρὰ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου).

Τρέχουσα έκδοση

Μετάφραση της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματικής

Φυλακιστέ διαδοστικὴ ἀναγράφονται στον τρόπο του θανάτου του και την περίφημη φράση που είχε σε Ρωμαίο στρατιώτη: «Μὴ μου ποῖς κύκλους τίμαρται». (= Μὴν καταστρέφεις τα κύκλα γυναικεῖα σχήματά μου) και «Παρά κεφαλῆν καὶ μὴ παρὰ γράμμεν». (= Χτύπησε στο κεφάλι και όχι στο γυναικεῖο σχῆμα).

Η φιλοσοφία επιστήμη ακριβῶς εἴπεται στην Αλεξάνδρεια με τους διευθυντές της Βιβλιοθήκης, οι οποίοι διαμορφώνον τα γραμματικά, την κριτική των κειμένων και την ιστορική κριτική (σχολαστικὴ χειρουργία). Κυριότεροι γραμματικοί (= φιλόλογοι) και προϊστάμενοι της Βιβλιοθήκης είναι οι: Ζηνοδότος ο Εφέσιος, Απολλωνίος ο Ρόδιος, Ερατοσθένης ο Κυρηναῖος, Αρυσταρχὸς ο Βοδώντιος, Αρυσταρχος από τα Σαμοθράκι.

β. Φιλοσοφία

Αναπτύχθηκαν τρία φιλοσοφικά συστήματα, ο επισκουρισμός, ο σκεπτικισμός και ο στωικισμός, τα οποία καθορίζουν τα κύριες κατευθύνσεις της φιλοσοφίας στον ελληνιστικό χώρο μετά τον Αριστοτέλη. Οι ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους έχουν την ισχυρή έμφαση που δίνουν στο άτομο, μετά την κατάργηση του πολιτικού συστήματος της πόλης, τον απομικρ αυτονομία και την «φύση», «τό κατά φύσιν ζῆν ἢ ἀλογισμομένως τῇ φύσει ζῆν». Σπέρματα των φιλοσοφικών τους τάσεων βρίσκονται σε αποσπάσματα που έδωσαν πριν από το θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, όπως ο Διογένης ο Κυνικός, οι οποίες αμφισβητίζουν τους βασικούς κανόνες συμπεριφοράς και την παράδοση, κηρύσσοντας τις νέες ιδέες για την κατανόηση των φόβων και των επιθυμιών.

1. Ο επισκουρισμός

Ο επισκουρισμός, ως πύλη φιλοσοφία, δίνει ιδιαίτερη σημασία στην ψυχική γαλήνη και απαρξία έναντι της πολυπλοκότητας. Εισαγέται τις ἰδέες ο Επίκουρος (341-271 π.Χ.), γιος Αθηναίου κληρονομῶ, ο οποίος γεννήθηκε στη Σάμο. Ήρθε τους φιλοσοφικούς του κύκλους στη Μυτιλήνη, τη Λαρνακία και την Αθήνα. Η οσία με τον ἑαυτό του -που έδωσε το όνομα¹ στην επισκουρία σχολή- έγινε το κέντρο της φιλοσοφίας του σχολῆς. Από το πλούσιο έργο του διασώθηκαν τρεις επιστολές (η Πρὸς Μενωσσία, όπου δίνει περίληψη της πύλης του θεωρίας), Κύριος Λόγος (μια συλλογή 40 βασικών δογμάτων²). Αποσπάργματα (μια σειρά γνωμικῶν) και αποσπάσματα από το Περὶ φύσεως (37 βιβλία), μια συστηματική πραγματεία της φυσικής, της κοσμολογίας και της επιστημολογίας.

Πλάσιον της φιλοσοφίας του

Ο Επίκουρος υποστήριξε ότι η φιλοσοφία τότε μόνο έχει αξία, όταν βοηθάει τον άνθρωπο να κατακτήσει την ευδαιμονία. Η ευδαιμονία αυτή, θίχεται ἢ ἀνδράσκει, για να πραγματοποιηθεί τέλεια, απαιτεί μια ζωή που διέπεται από **ἀδιτάκτους** ημεῖς ἢ ἀπαλλαγὴ από τον πόνο. Μεγαλύτερη

1. Η σχολή ονομαζόταν «Κύριος», και οι επισκουριστές ήταν γνωστοί και με το όνομα «οἱ διὰ τὴν αἰσθησιν» ἢ «οἱ διὰ τὴν αἰσθησιν».
2. Βασικός λόγος ήταν «ὁ λόγος φιλικός». (= ὅπως ὁ πρὸς Μενωσσία, αὐτογραφία, παρὰ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου).